

19.s.e. trin, 2. tekstrække

Peter Ø. Jacobsen, Sankt Hans Sogn

Min seneste prædiken

Prædikenen er fra 2020 til en højmesse i Sankt Hans Kirke uden dåb. Dengang var der blandt andet fokus på ordet mission.

Evangelielæsning:

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Næste dag stod Johannes der igen med to af sine disciple. Han ser Jesus komme gående og siger: »Se, dér er Guds lam.« De to disciple hørte, hvad han sagde, og fulgte efter Jesus. Da Jesus vendte sig om og så dem følge efter, sagde han: »Hvad vil I?« De svarede: »Rabbi, hvor bor du?« – Rabbi betyder Mester. Han sagde til dem: »Kom og se!« De gik med og så, hvor han boede, og blev hos ham den dag; det var ved den tiende time. Andreas, Simon Peters bror, var den ene af de to, som havde hørt, hvad Johannes sagde, og var fulgt efter Jesus. Først møder han sin bror Simon og siger til ham: »Vi har mødt Messias« – det betyder Kristus. Han tog ham med hen til Jesus. Da Jesus så ham, sagde han: »Du er Simon, Johannes' søn; du skal kaldes Kefas« – det er det samme som Peter. Næste dag ville han tage til Galilæa og møder Filip. Jesus siger til ham: »Følg mig!« Filip var fra Betsajda, fra samme by som Andreas og Peter. Filip møder Nathanael og siger til ham: »Ham, som Moses har skrevet om i loven, og ligeså profeterne, ham har vi mødt, Jesus, Josefs søn, fra Nazaret.» Nathanael spurgte: »Kan noget godt komme fra Nazaret?« Filip sagde til ham: »Kom og se!« Jesus så Nathanael komme hen imod sig og sagde om ham: »Se, dér er sandelig en israelit, som er uden svig.« Nathanael spurgte ham: »Hvor kender du mig fra?« Jesus svarede ham: »Jeg så dig, før Filip kaldte på dig, mens du var under figentræet.« Nathanael udbrød: »Rabbi, du er Guds søn, du er Israels konge!« Jesus sagde til ham: »Tror du, fordi jeg sagde til dig, at jeg så dig under figentræet? Du skal få større ting at se end det.« Og han sagde til ham: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: I skal se himlen åben og Guds engle stige op og stige ned over Menneskesønnen.« Amen.

Prædiken

To ting falder mig i øjnene som et gennemgående træk i de her mange dialoger, vi lige har hørt. Det kan ellers være lidt svært at holde rede i, hvem der møder hvem og siger hvad til hvem!

Men to ting går igen:

1. Begejstringen over Jesus bliver rakt videre fra én person til den næste
2. Den person, som er blevet henvist til Jesus, får selv et personligt møde med Jesus.

På sin vis er der ikke noget her, som ikke også gør sig gældende for almindelig marketing. Vi har brug for den personlige historie. Selvom den måske endda er opdigtet, har den en virkning: ”Jeg er blevet pensionist, men jeg vil stadig gerne være i god form, så jeg kan lege med mine børnebørn. Efter jeg er begyndt at spise vidunderpiller, har jeg det meget bedre i alle led og muskler og føler mig ung som aldrig før!”

OK – den hopper vi måske ikke på! Men den personlige historie trækker i os. Nogle af de historier her fra menigheden, der har gjort indtryk på mig, er fortællingerne fra nogle af jer, som har gået på Alphakursus, og som har oplevet et ”før” og et ”efter”; en ny tillid til Gud, et nyt sprog for jeres tro, en ny vished i jeres tro – eller hvordan I vil udtrykke det.

Det gør også indtryk, når jeg hører fra et ældre menneske, som har oplevet op- og nedture i sit liv og som har kæmpet med troen og fundet, at den bar – eller at Gud bar – også når troen måske krakelerede undervejs!

Johannes havde oplevet Jesus. ”Se, der er Guds lam” siger han til to af sine disciple. Og se kommer for at opleve Jesus ved selvsyn. ”Kom og se”, siger Filip til Nathanael. Jeg har mødt ham, hele det GT handler om, Messias! Og Nathanael får sit møde med Jesus.

Så første punkt på dagsordenen i dag er egentlig enkel:

Du og jeg, som lever med troen på Jesus, vi har en fortælling at give videre. Mennesker – også i dag – møder Jesus gennem andre menneskers fortællinger om ham! Så enkelt er det!

”Jamen er man så ikke missionerende, hvis man sådan skal gå og fortælle andre om Jesus?”

Jo – det kan man vel godt kalde det.

Men hvad er man, når man fortæller andre om en god bog, man har læst? Hvad er man, når man fortæller om den type afspænding, som hjalp mig mod hovedpine? Hvad er man, når man i det hele taget er lidt åben omkring, hvad man tænker om livet, om døden, om meningen med det hele? Er man så missionerende? Ikke i negativ forstand, hvis du spørger mig!

Mission er ikke en særlig disciplin i kirken! Mission er ikke for særlige mennesker – missionærer og præster fx Det er ikke en gren af kirkens arbejde. At være i mission er ganske enkelt at være åben med alt det, vi allerede har – i og med vores kristne tro. Det er at tage sin tro med overalt, hvor jeg går – og stå ved den. Mennesker – selv på Jesu tid – mødte Jesus gennem andre menneskers små fortællinger a la: ”Kom med! Jeg tror, jeg har mødt Messias!” Eller som en kvinde, sagde, som engang havde mødt Jesus: ”Kom og se en mand, som har sagt mig alt, hvad jeg har gjort!”

I dag ville vi måske sige: ”Vil du ikke med i kirke en dag? Jeg har oplevet, at det har gjort noget godt i mit liv!” (Hvis det da har det! 😊) Mennesker møder Jesus gennem andre mennesker – også gennem dig! Så bare luk op for de små fortællinger!

Det andet, der sprang i øjnene i rækken af disciple, der mødte Jesus, var, at den person, som så var blevet vist hen til Jesus, også selv fik et møde med Jesus. Johannes’ to disciple følger først med på opfordring. Så får de spurgt Jesus, hvor han bor – stadig sådan lidt på distancen. Men i løbet af aftenen – inden næste dag, er de nået der til i deres liv, hvor de kan sige: ”Vi har mødt Messias!” Én af dem er Andreas. Og han fortæller budskabet til sin bror Simon og får bragt ham i kontakt med Jesus. Og da Jesus ser Simon, gør han noget interessant: Han nævner hans navn: ”Du er Simon, og du skal hedde Kefas, det samme som Peter!” Nøjagtig det samme sker, da Filip møder Nathanael. ”Kom og se!”, er Filips enkle invitation. Men da Jesus, møder Nathanael, kender Jesus ham allerede. Og han gør det helt tydeligt med ordene: ”Jeg så dig, før Filip kaldte dig!”

Her bliver det stort! For hvorfor giver det mening bare at komme med så enkel en invitation: ”Kom og se!”? Fordi: Når mennesker møder Jesus igennem de ord, vi deler med hinanden i kirken, så

møder de en person, som så dem, allerede før vi gav dem en invitation! Ja måske er du her ligefrem i dag, som er blevet inviteret med i kirken!? Så må jeg bare sige: Her er meget mere end en god stemning! Meget mere end smuk musik og skønne mennesker (hvad der jo også er!) Men den Jesus, vi samles om, når vi hører om ham, og når vi tager imod hans legeme og blod i nadveren; den Jesus, som velsigner os, inden vi går ud af kirken igen, han kendte dig allerede inden, du tog dig sammen og kom med i kirke i dag. Den Jesus kender også mig – allerede inden jeg får formuleret et eneste ord om ham.

I GT hører vi kong David formulere det sådan om Gud:

”Herre, du ser ind i mig, ser alt af mig.

Du ved, hvornår jeg sætter mig og rejser mig,

På lang afstand kan du se, hvad jeg tænker.

Du ved, hvor jeg går, og hvor jeg hviler mig,

Du ved, hvor jeg går hen. Der er ikke et ord på min tunge, som du ikke kender til.” (Sl 139,1-4 – Bibelen 2020)

Det her dybe kendskab til os fra Guds side, ophæver for mig at se al pjattet tale om at missionere eller ikke missionere. Alt, hvad vi kan fortælle som kristne, er, at vi oplever os SET og ELSKET af Gud. At vi stoler på hans kærlighed, som vi har mødt den hos Jesus. Det er alt, hvad vi kan sige. Men kun Gud den Almægtige kan tage stafetten videre derfra og hviske endnu et menneske i ørerne: ”Det er du også! Set og elsket af mig!” Og går man de forskellige navne efter, vi hørte i teksten før, så ser man den ene unikke personlighed efter den anden. Andreas, Simon Peter, Filip, Nathanael... Eller som vi hørte det læst fra pulten før: ”Ligesom legemet er en enhed, selv om det har mange lemmer, sådan er det også med Kristus. Vi er alle døbt til at være ét legeme!”

Hvis det blev stort før, så svimler det nu:

Hver gang én ny person selv blev mødt af Jesus og selv fik lov at opleve sig set og elsket af ham, så blev endnu en legemsdel føjet til Kristi krop på jorden. Måske har nogle oplevet kirken som et sted, hvor det lød: ”Kom som du er – og bliv som én af os!” Når det er sket, er det kirkens fejl. Dåben fortæller os noget andet. Den kristne dåb og den kristne tro fortæller, at du og jeg – som du er, og som jeg er – må høre til hos Jesus i en grad, så vi i fællesskab er hans krop i denne by og denne verden. Jesus handler i verden – med den krop, som er dig og mig, så ufuldstændig den er! Det kan godt være, det hele bare begynder med et nysgerrigt spørgsmål: ”Hvor bor du?” eller ”Gik du virkelig på vandet?” Men fra Jesu side af bordet er der ingen tvivl om intentionerne i forhold til os: Gud blev et menneske for at forene sig med os og være med os hver dag indtil verdens ende.

Det skal hele verden vide! Amen.